

28, forekommer det mig, at Forslagsstillerne ere slaaede ind paa en Vej, der danner en meget heldig Middevei mellem Regjeringsudkastets Bestemmelser og hvad der er blevet vedtaget i det andet Thing. Den ærede Iste Landstingsmand for 5te Kred (Drejer) har allerede begrundet, hvad jeg saaledes anthede. Der er imidlertid en Omstændighed med Hensyn til dette Endringsforslag, hvorpaa jeg skal gjøre opmærksom. Saaledes som Endringsforslaget er stillet, vil Amtsraadet komme til at udøve Indflydelse i Forhold til Sogneforstanderskabet i det Tilfælde, at dette har meddeelt den Beslutning at ville undlade Anskaffelsen af Sprøiter med Redskaber. I dette Tilfælde kommer altsaa Amtsraadet til at skride ind, men hvis det er et noget modvilligt Sogneforstanderskab, vil det kunne gaae en Vej, ad hvilken det vil kunne undgaae denne Indblanding fra Amtsraadet. Det kan erklære: Ja, vi ville anskaffe Sprøiter, men saa anskaffe en Sprøite, som maa ansees for fuldkommen uhensigtsmæssig, og som slet ikke passer til det Behov, hvorom der er Spørgsmaal, og naar Amtsraadets Afgang til at skride ind bliver, saaledes som Endringsforslaget er stillet, indskrænket til det Tilfælde, hvor Sogneforstanderskabet erklærer: Vi ville ikke anskaffe Sprøiter, kommer der dog til at finde en Mangel Sted, idet det Tilfælde bliver uberørt, hvor Sogneforstanderskabet vel erklærer at ville anskaffe en Sprøite, men den Maade, hvorpaa det opfylder denne Beslutning, viser, at det Hele har været illusorisk. Jeg troer derfor, at det var ønskeligt, om der i Lovforslaget blev optaget en Bestemmelse, som sikrede derimod. Der er et enkelt Ord, hvorpaa jeg ogsaa tør tillade mig at henlede Opmærksomheden. Det forekommer mig nemlig, at det Ord, der er brugt, er noget stærkt, idet der staaer: „Skulde Amtsraadet . . . finde det uforsvarligt.“ Meningen vil vel kunne gives med et Udtryk, der er lidt mindre strengt. Til § 29 er stillet et Endringsforslag, som gaaer ud paa, at det Stykke skal udgaae, som kommer efter Bestemmelsen om, at Communesprøiterne skulle stilles under offentligt Tilsyn. Jeg kan ikke troe andet, end at det vilde være ønskeligt at beholde den umid-

delbart paafølgende Bestemmelse om, at Ordningen af disse Anliggender, Anskaffelsen af Sprøiter, deres Bestaenighed, Vedligeholdelse og Afbenyttelse, blev en Gjenstand, med Hensyn til hvis Ordning Amtsraadet kom til at have Indflydelse. Det giver altid en større Sikkerhed, og ialtsald turde det være noget betænkeligt at lade det Stykke gaae ud saaledes, at det blot kom til at hedde, at Sprøiterne m. v. stilles under offentligt Tilsyn, fordi der saa i Loven manglede en Bestemmelse om, hvori dette offentlige Tilsyn skulde bestaae, og hvis Sag det var at føre det. Den ærede Rigsdagsmand, som har talt for Endringsforslagene, bemærkede, at der i § 33 allerede er Tale om en Vedtægt, og at det saaledes ikke vilde være hensigtsmæssigt ogsaa her at give Forfættelse om et Regulativ med Hensyn til Ordningen. Jeg troer dog, at der er en Forskjel, idet Regulativet i § 33 egentlig mere skulde være rettet paa Sprøiternes Betjening med hvad dertil hører. Denne Bestemmelse her kommer derimod til at angaae Anskaffelsen, Bestaenigheden, Vedligeholdelsen og Afbenyttelsen. Derimod er der en Ting, hvori jeg maa give den ærede Landstingsmand Ret, og det er, at hvis det hviæredede Thing gik ind paa mit Dnske om ikke at tiltræde dette Endringsforslag, men beholdt Slutningen, vilde det blive fornødent til 3die Behandling at stille et Endringsforslag, hvorved det ene Ord „Betjening“ kunde gaae ud, thi ved dette troer jeg, at der finder et Sammenstød Sted, forsaavidt Regulativet i § 33 ogsaa omfatter Betjeningen. Det Endringsforslag, hvortil jeg derefter skal gjøre en Bemærkning, er Forslaget til § 37. Den samme ærede Landstingsmand, troer jeg, har fuldkommen Ret i den Formening, at allerede Begyndelsen af Paragraphen efter sine Ord maa medføre, at ogsaa Hovedgaardseierne komme til at have Afgang til igjennem Overeenskomst at kunne blive fritagne for at være Gjenstand for Paaligning med Hensyn til Udgifterne, naar der træffes en Overeenskomst om, at deres Sprøiter skulle gjøre Tjeneste som Communesprøiter. Jeg troer, at det ligger temmelig utvivlsomt i Begyndelsen af Paragraphen. Imidlertid er det en Selvfølge, at der ikke fra min Side kan være Noget imod, at det stillede En-